

תולדות - קלו ע"ב

עשׂו הרשׁע נלחם בקרוב עם יעקב.
ויתרץטו - נשברו כמו שאמרנו,
ראצ' את מהן. נשברו זה עם זה
ונחלקו. בא ראה, הצד הזה
שרוכב נחש, וצד זה שרוכב על
הכפא השלם הקדוש בצד

המשם, לשמש עם הלבנה.
ובא וראה, מושום שנמשך עשו
אחרי אותו נחש, הילך אותו יעקב
בעקמימות. כמו הנטש שהוא
חכם והוא הולך בעקמימות, כמו
שנאמר והנטש היה ערום וגוי,
חכם. והפעשים של יעקב כלפיו
הייו לו כמו נחש, וכך ציריך לו כדי
למשך את עשו אחר אותו הנטש,
ויפרד ממו, ולא יהיה לו חלק
עמו בעולם הזה ובעולם הבא.
ושנינו, בא להרגך - התקדים אפה
והרגו אותו. בתוב (חושע יב) בבטן
יעקב את אחיו, שהשרה אותו
למיטה באותו העקב, זה שפתח
וידו אחית בעקב עשו, שם את

ידו על אותו יעקב להכיעו.
דבר אחר וידו אחית - שלא יכול
לצא ממו מכל וכל, אלא ידו
אחית בעקב עשו - זו הלבנה
שהתקפה אוריה מושום העקב של
עשה, ועל כן הטרך לו לילכת עמו
בחכמה כדי לרוחתו למיטה וידבק
במקוםו.

ויקרא שמו יעקב, הקדוש ברוך
הוא קרא לו יעקב וראי. בא ראה,
בחותוב הכי קרא שמו יעקב. לא
בחותוב נקרא שמו, אלא קרא שמו.
ויעקבני, ורקאי ראה אותו הקדוש
ברוך הוא, שהרי אותו הנטש
הקדמוני הוא חכם להרעם. פיו
שבא יעקב, אמר, הרי ורקאי חכם
בנגדו, ומושום כה קרא לו יעקב.

אמר הדא ורקאי חכמים לקבלה, ובгинז
הוא דהא הוא חוויא קדמאתה אליו חכמים לאבאשא, פיו דאתא יעקב.
אמר הדא ורקאי חכמים לקבלה, ובгинז

ויתרץטו הבנים בקרבה, דטמן הוה הוה
רעש דעשו אגח קרבא ביה ביעקב.
ויתרץטו, אתברו כמה דאמרנן, רצץ את
מוחו. אתברו דא עם דא ואטאצלגו. תא חזין,
דא סטרא דרוכב נחש, ודא סטרא דרוכב
על פרסיא שלימתא קדיישא בסטרא (דז גלה
ע"א) דשומשא, לשומשא בסירה.

ויהا חזין, בגין דאתמשך עשו אבתיריה
ההויא נחש, איזיל עמיה יעקב
בעקימא, נחש דאייה חכמים, ואיהו איזיל
בקעימיו, כמה דעת אמר, (בראשית ז) והנטש
היה ערום וגוי, חכמים. ועובדי דיעקב
לגביה הו ליה נחש, והכי אctrיך ליה,
בגין לאמשכא ליה לעשו בתיריה ההויא
נחש, ויתפרש מגיה, ולא יהא ליה חולק
עמיה בעלם דין ובעלמא דעת. ומתניין,
בא להרגך, אקדים אנט וקטליה. כתיב,
בבטן יעקב את אחיו דאשר ליה למתא,
בhhוא יעקב, הדא הוא דכתיב, (בראשית כה) וידו
אחית בעקב עשו, דשיוי ידיו על ההויא יעקב
לאבפייא ליה.

דבר אחר וידו אחית, שלא יכול למייק
מניה מכל וכל, אלא ידו אחית
בעקב עשו דא סירה, דאתפסיא נהורא
בגין יעקב דעשו, ועל דא אctrיך ליה
למייח עמיה בחכמתא, בגין לדחיא ליה
למתא ויתדק באתיריה.

ויקרא שמו יעקב. (בראשית כה) קדשא בריך
הוא קרי ליה יעקב ורקאי. תא חזין,
כתיב, (בראשית כד) הכי קרא שמו יעקב, נהורא
שםו לא כתיב, אלא קרא שמו. ויעקבני, ורקאי חכמים לאבאשא, פיו דאתא יעקב,